नोपासं वधात् zu gering für 3, 6, 3, 8. 16. यत उत्तरमध्यमकाचितास्पि एक्तां सदैव प्रयोजन विद्यत Pankat. 16, 7. — 2) jünger; subst. der jüngere Bruder, der jüngere Sohn (Gegens. उपापंस्) P. Vop. AK. Trik. 3, 3, 443. H. 552. H. an. Med. RV. 4, 33, 5. Çîñkh. Ça. 15, 26, 3. 8. Ait. Br. 7, 18. MBh. 1, 3526. 3, 15332. 13, 2560. Hariv. 1941. R. 1, 26, 5. 71, 20. Viçv. 11, 18. Ragh. 12, 34. — Der entsprechende compar. zum superl. कानिष्ठ; vgl. auch कानीयस und कान्यस.

कानीयस (Nebenform von कानीयंस्) 1) adj. a) kleiner, geringer: कानी-यसम् MBn. 13,2560. — b) jünger: कानीयसम् MBn. 1,3518. 3544. Viçv. 11,18.20. कानीयसी HARIV. 706. — 2) n. Kupfer (geringer an Werth) H. 1040. — Vgl. वाल्यम्.

कनेरा f. = काणेरा Wils.

जलै und कित्रै (vom indecl. कम्) adj. glücklich P. 5, 2, 138. Vop. 7, 31.

নার্ (wie eben) 1) adj. glücklich P. 5,2,138. Vop. 7,31. — 2) m. a) Herz Un. 1,72 (von der Verbalwurzel কান্). — b) der Liebesgott (von কান্ lieben) Un. Trik. 1,1,38. H. 228, Sch. H. an. 2,161. — c) Kornkammer (কান্তা) H. an.

कन्यक m. N. pr. eines Mannes gaņa गर्मादि zu P. 4,1,105.

कन्यरी f. N. eines Baumes (कन्या, कन्यारी, क्रूरगन्धा, तीहणकाएका, तीहणागन्धा, दुर्धपा, दुष्प्रवेशा) RåGAN. im ÇKDR. u. कन्यारी.

कन्या f. AK. 3,6,1,9. 1) ein gesticktes Kleid, wie es namentlich einige Büsser zu tragen pslegen, AK. Erkll. H. an. 2,212. Med. th. 3, वास्त्रं च র্রাছ্যিনেরেছেন্দ্রা च কন্যা BBART है. 3,16.92.95. কন্যাক্ত্রাকার 66. কন্যাঘাহিন্ 2,79. রাছ্যিবেলাছানকৈনিকানা কন্যা বানান: Çântic. 4,4.19. एषा কন্যা पोगञ्चरस्य Parkat. 34, 23. 21. Dhù. Tas. 88, 2. — 2) Mauer Trik. 2,2,10. Med. Stadt H. an. Am Ende von Städtenamen n., wenn die Stadt im Gebiete der Uçinara liegt, P. 2,4,20. Vop. 6,14. AK. 3,6, 3,28. নাছাদিকন্যা, সাক্ত্রকন্যা aber হারিকন্যা P., Sch. Accent eines solchen Namens P. 6,2,124.125. Ableitungen auf হ্র্য von Städtenamen auf কন্যা 4,2,142. — 3) N. eines Baumes, — ক্রেয়্রি Riéan. im ÇKDR. u. কন্যাহ্রি. — 4) N. pr. einer Localität P. 4,2,103 (vgl. 102).

कन्यारी f. = कन्यरी Rágan. im ÇKDa.

कन्द्, बैन्द्ति rusen; wehklagen Duatur. 3, 33. — बैन्द्ते in Verwirrung gerathen; verwirren 19, 10. — Vgl. कद्, क्रान्ट्, त्तान्ट्र.

कान्द्र m. n. AK. 3,6,4,35. Zu belegen ist nur das m. 1) Wurzelknolle, Zwiebel Taik. 3,3,204. H. an. 2,224. Med. d. 2. Suça. 1,3,1. 225, 1. fgg. 2,43,9. 165,6. 171,16. 232,7. कान्द्रमूलपालाशिनाम् MBu. 13,712. Daç. 2,33. Bharte. 3,26. Çântiç. 2,20. Pankat. II, 161. 188, 12. Brauma-P. in LA. 49,18. Sâu. D. 75,11. AK. 1,2,3,37. 42. कान्द्राष्ट्रिमें: (wohl कान्द्राष्ट्रिमें:) Buâc. P. 4,28,36. कान्द्रा adj. aus Knollen wachsend, von einer Pflanze Suça. 2,171, 15. aus Knollen entstanden, in denselben enthalten, von Gift 87,9. 232,20. कान्द्रमच्च adj. aus Knollen wachsend 172, 9. कान्द्द Knollen gebend, — ansetzend: वृद्धाणी कान्द्रा प्रीस् (von Çiva) MBu. 12,10403. Insbes. bezeichnet कान्द्र die Knolle des Amorphophallus campanulatus Bl., welche viel angebaut und gegessen wird, AK. 2,4,5,22. Taik. H. 1189. H. an. Med. Knoblauch (गुज्ञन) Râgan. im ÇKDa. — 2) Knolle, Knoten überh. Suça. 1,258,9. — 3) Anschwellun-

कान्द्रका m. = बादका Traghimmel H. 681, v. l.

कन्द्गुड्रची (क॰ + गु॰) f. N. einer Pflanze (कन्द्रेगिक्षिपी, कन्द्गमृता, कन्द्राद्वा, पिएडाल्, वङ्गिक्झा, वङ्गक्ता) Råéan. im ÇKDn.

कन्द्र n. die weisse essbare Wasserlilie (श्रीतात्पल) ÇABDAR. im ÇKDR. — Vgl. कन्द्रार, कन्द्रात.

कन्दपाला (कन्द् + पाल) f. N. einer Pflanze (नुद्रकार्वेह्सी) Rádan. im ÇKDn.

कार्वङ्का (क°+व°) f. N. einer Pflanze (त्रिपार्धिका) Rågan. im ÇKDa. कार्म्स (क° + मृ) n. Radieschen Rågan. im ÇKDa.

जान्द्रे gaṇa अश्मादि zu P. 4,2,80 (चतुर्घर्यपु von कन्द् ; vgl. कन्द्र 3.) m. f. n. Таік. 3,5,22. n. Siddh. K. 249,b,1. 1) m. f. (कन्द्रेने gaṇa गी-रादि zu P. 4,1,41) n. Höhle, Schlucht AK. 2,3,6. Таік. 3,3,339. Н. 1033. ап. 3,528 (कान्द्रे st. कान्द्रा). Мед. г. 133. सिंक्: — कान्द्रस्यः R. 5,11,6. सिद्धाध्यासितकान्द्रे Вианта. 1,67. किं कान्द्राः वान्द्रिधः प्रलप्पाताः 3,26. तद्विचयतां वाद्यिक्तितीं वनप्रदेशः। गुका वा गिरिकान्द्रे वा Райкат. 93,8. गिरीणां कान्द्राणि R. 3,75,72. 4,48,3. 9,42. 49, 19. 6,19,30. Дарр. 5,7. Месн. 57. Vid. 35. Внас. Р. 4,6,11. 7,12,20. वस्याध्रकान्द्रा Vika. 16. Месн. 57, v. l. Am Ende eines adj. comp. f. या МВн. 3,8865. Viell. zusammeng. aus काम् — द्र. — 2) m. ein Haken zum Antreiben des Elephanten (यङ्क्ष्ण) Таік. 3,3,339. Мед. Н. ап. (यङ्क्ष्ण). — 3) Ingwer (aus Knoten — Knotlen [कान्द्र] bestehend) Riéax. im ÇKDa.

कन्द्रवत् (von कन्द्र) adj. mit Höhlen —, Schluchten versehen: गि-रि: R. 3,21,13.

कन्द्राकार (क ° + म्राकार) m. Berg H. c. 157. Har. 51.

कन्द्राल (कन्द्र + माल = मालय) m. N. verschiedener Pflanzen: = म्रालांड AK. 2,4,2,9. Hibiscus populneoides Roxb. (गर्भाएउ) 23. H. an. 4,287. Med. 1. 150. Ficus infectoria Willd. (ज्ञाल, जाटिनुम्) H. an. Med. कन्द्रालक m. Ficus infectoria Willd. Çabdar. im ÇKDr.

कन्द्राद्रवा (कन्द्र + उद्भव) f. N. einer Pflanze (तुद्रपापाणमेरी) Ri-

जार्(दिया (जार्) + अद्भेश हैं हैं हैं प्राथित स्थाप स्थाप

कन्द्रोहिणी (क $^{\circ}$ + र्ग $^{\circ}$) f. = कन्द्गुडूची Råćan. im ÇKDa. u. कन्दगुडूची.

कन्दर्भ 1) m. der Liebesgott, Liebe A.K. 1,1,1,20. H. 228. दृष्ट्वेच तामर्जुनस्य कन्दर्भः समजायत MBn. 1,7920. प्रजनशास्मि कन्दर्भः Bnac. 10,28. कन्द्र्भा मूर्तिमानासीत्काम इत्युच्यते बुधेः R. 1,25,10. N. 1,14. कन्द्र्भपोडित MBn. 3,16168. कन्द्र्भवज्ञा Viçv. 13,6. 14,6. कन्द्र्भ इव ह्रपेणा Suça. 2,168,4. कन्द्र्भग्रसंतप्त R. 4,29,5. Çañgarat. 1.2. Vet. 1,11. कं द्र्भपामीति मदा-ज्ञातमात्रो जगाद् च। तेन कन्द्र्भनामानं तं चकार चतुर्भृद्धः ॥ Катизे. 20,64. — 2) f. ह्रा N. pr. einer Göttin bei den Gaina, welche die Befehle des 18ten Arhant's ausführt, H. 45. — Wohl zusammeng. aus कम् + द्र्म von ausserordentlichem Hochmuth.

कन्द्रपंत्रूप (क्र॰ + क्रूप Brunnen) m. die weibliche Scham Gation. im ÇKDa.